

Siaučiant šimtmetį mininčiai Lietuvos dainų šventei, dažnas prisiminimais grįžta į savo šventę: iš naujo išgyvena emocijas, kurias dalyviams sukeldavo ir tebesukelia šis išpūdingas renginys. Tokių prisiminimų turi ir ne vienas pramoginių bei sportinių šokių šokėjas, nes nuo 1965 m. šis šokio žanras daug metų buvo dainų šventės dalis.

Tiesa, tarpukario šventėse dalyvaudavo tik dainininkai, o šokėjai pirmą kartą šventėje pasirodė 1950 m. – renginyje debiutavo tautiniai šokiai. Dar po kelerių metų dainų šventės vyriausiąja baletmeistere pradėjo dirbti Marija Vaitulevičiūtė, kuri buvo ir didelė pramoginių šokių entuziastė bei puoselėtoja. Todėl būtent M. Vaitulevičiūtės iniciatyva naujas Lietuvoje šokių žanras prasiskynė kelią į dainų šventes.

Sumanymas pirmą kartą buvo realizuotas 1965 m. aštuntojoje respublikinėje šventėje. Į programą buvo įtraukti lietuvių sukurti pramoginiai šokiai „Banga“ ir „Rid-rito“. Lietuviškus pramoginius šokius sumanyta kurti specialiai dainų šventėms, nes siekta, kad dalyviai, kurie galbūt nėra gerai įvaldę šių šokių subtilybių (į Lietuvą pramoginiai šokiai pradėjo skverbtis tik šeštajame dešimtmetyje), galėtų lengvai šokti ir naujus šokius. Tuo tikslu netgi buvo surengtas pirmasis lietuviškų pramoginių šokių kūrėjų konkursas. Konkurso nugalėtojomis tapo M. Vaitulevičiūtė ir I. Sabatniekienė, sukūrusios „Rid-rito“, antrąją vietą užėmė A. Astiko „Banga“ ir A. Širmulio bei V. Telksnio „Eglutė“, trečiąją – A. Gineičio ir A. Raudonikio „Čiukuras“.

Pirmą kartą pramoginius šokius specialiai šventei parengė 38 kolektyvai – daugiau kaip 300 porų. Nemaža dalis šių kolektyvų ir po šventės toliau propagavo pramoginius šokius. Tarp šių kolektyvo išsiskyrė vadovaujami Tomo Petreikio, Adomo Gineičio, Vidučio Kamaičio, Skaistutės Idzelevičienės, Leono Černiausko.

1969 m. pramoginiai šokiai buvo įtraukti ir į moksleivių dainų šventės programą. Jaunieji šokėjai čia atliko Algimanto Astiko kompoziciją „Čia čia ir kikas“.

Bene gausiausias pramoginių šokių atlikėjų skaičius susirinko 1980 m. dainų šventėje. Istorija byloja apie 1330 šokėjų iš 41 jaunimo ir 37 vaikų kolektyvų. Nuo tuomečių švenčių organizatorių neatsiejami ir pramoginių šokių virtuozų vardai bei darbai: daugelyje švenčių kūrė M. Vaitulevičiūtė, A. Astikas, I. Subatniekienė, A. Gineitis, L. Černiauskas, V. Kamaitis, T. Petreikis, P. Janulevičius, S. Idzelevičienė, A. Zauka. Ano metų šventės ir šokiai taip pat nebuvo atsiejami nuo Ligijos Tautkuvienės: Liaudies meno rūmuose dirbusi specialistė beveik dvidešimt metų kuravo šokėjų pasirodymus, vadovavo Lietuvos šokėjų komandoms,

buvo renginių organizatorė ir režisierė. Gerokai vėliau estafetę šventėse perėmė Lilija ir Kęstutis Bernatavičiai, Dalia Marcišauskienė.

Atkūrus Nepriklausomybę ir pramoginiam šokiui pasukus sporto kryptimi, šio žanro atlikėjai nebedalyvaudavo masinėse kompozicijose šokių dienos metu, tačiau savo pasirodymais programas papuošdavo. 2003 m. pasaulio lietuvių dainų šventės „Mes“ metu valso kompoziciją šoko Klaipėdos „Žuvėdra“, 2005 m. ir 2016 m. moksleivių dainų šventėse taip pat pasirodė sportinių šokių kolektyvai.

Dainų šventės ir dalyvavimas jose turėjo labai didelę reikšmę pramoginių šokių plėtrai Lietuvoje. Daugelis šokėjų šia – tuomet dar nauja – šokio šaka susidomėjo būtent ruošdamiesi dainų šventėms ir po to liko ištikimi šiam meno bei sporto žanrui.

Get real time update about this post category directly on your device, subscribe now.

[Subscribe](#)